

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1843-05-09)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1843-05-09)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 256. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0106.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

*Grundtvig til Ingemann.
Kjøbenhavn. 9de Maj 1843.*

Kjære Ingemann!

Hvorfor har jeg ikke hørt et Ord fra dig siden sidst? Jeg har dog hørt uden om, at I skal have givet jeres Indstilling om Akademiets Opladelse, og du véd, den Sag ligger mig meget paa Hjærte, uden at det jo dog, især mellem os, kan være noget, der hemmelig bør holdes.

Nu, du har maaske ogsaa alt hørt uden om, at jeg agter mig til England i Sommer; men allenfals har jeg ikke vidst noget derom førend i Fredags, da jeg overraskedes af et Brev fra Dronningen med Tilbud om en saadan Rejse paa hendes Bekostning; og da det stemmede godt nok med mine Ønsker og min Betragtning af vort Forhold til Engelland, sagde jeg naturligvis strax mange og atter mange Tak, s. 257 og, vil Gud, giver jeg mig nu paa Vej med Svend strax efter Pinse, tænkende ej paa Hjemkomsten før til Mikkelsdag.

Skjønt dette naturligvis giver mig en Del at tænke paa, er min Tanke dog ikke des mindre tit i Sorø, som jeg for Danmark anser af den største Vigtighed, saa derom maa du endelig sige mig, hvad du véd, baade for at jeg kan tage det med mig over Havet, og for at jeg ved mit Farvel til Majestæten maaske kunde give Sagen et Skub. Husk nu paa, at du er den eneste, der har nogen Varme for den, hvor den behandles! og hold dog endelig ikke paa det bedrøvelige Studentmageri, men skyd heller efter med begge Hænder, om du kan blive det kvit! thi slog det andet virkelig fejl, da véd du jo, dette vilde ingen af os trøste, og ved at beholdes, vil det fordoble Vanskeligheden, det folkelige halved at lykkes, en Vanskelighed, der dog visselig i sig selv er stor nok. Jeg skal nu gjøre mit bedste i Engelland med at puste til alt, hvad der mulig kan blusse op for den historiske Oplysning og folkelige Dannelse, som jeg endnu tror, er ikke lidet; og kan den Sag først gjøre et Kæmpeskridt dèr ovre, tør vi vel haabe, man hos os faar Mod til en Efterligning i det smaa.

Kjærligst Hilsen i Hast fra os alle, baade til dig med dine og til Fengers, naar du ser dem!

Din Ven
N. F. S. Grundtvig.